

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2012. ősz XVI. évfolyam 3. szám

*Jézus mondja:
„E pohár az új szövetség
az én vérem által,
amely tiérettetek ontatik ki.”
(Lk 22,20)*

MEGHÍVÓ 1928–2012

Reformáció és tolerancia

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus Egyházközség szeretettel meghívja önt és kedves családját a temploma felszentelésének 84. évfordulója alkalmából,

2012. október 12–14-én

tartandó

10. őszi gyülekezeti hétvége
ünnepi istentiszteletére és alkalmaira.

Az istentisztelet igehirdetői szolgálatát
dr. Orosz Gábor Viktor docens-lelkész végzi.

Az egyházközség elnöksége

Az ünnepi hétvége programja

Október 12., péntek

18.00 óra – templom

A hétvége megnyitása: Blázy Árpád

Előadás megbeszéléssel: *Reformáció és tolerancia* – dr. Csepregi András iskolalelkész

19.30 óra – tanácsterem

Gyülekezetünk színjátszó köre (újra) előadja W. Shakespeare: *Szentivánéji álom* című kétfelvonásos vígjátékát

Rendező: Papp Dóra

Október 13., szombat

16.00 óra – gyülekezeti terem

Gyerekdélután – Palinta társulat

Játsszuk el! – „Őszi hepehupa”

(költők megzenésített versei)

Szervezi: Blázy Árpádné

18.00 óra – templom

„Sulyok Imre és egyházzenész kortársai”

Sulyok Imre születésének századik évében tartott hangversenysorozat harmadik alkalma.

Meghívott vendégeink: az ásanei templom énekkara (Bergen, Norvégia) Jan Røshol vezetésével és a Psalterium Hungaricum énekkar Györfly Katalin vezényletével.

Közreműködik gyülekezetünk ének- és zenekara, Jan Røshol és Pál Diana (orgona).

Vezényel: *Bence Gábor*

Igét hirdet: *Gáncs Tamás*

20.00 óra – tanácsterem

Agapé a norvég vendégeknek

Házigazda: *Bence Gábor*

Október 14., vasárnap

10.30 óra

Ünnepi istentisztelet

Igét hirdet: *dr. Orosz Gábor Viktor* lelkész

12.00 óra – tanácsterem

Közös ebéd

13.15 óra – templom

Képes beszámoló a mögöttünk lévő esztendőről

Összeállította: *Ittész András*

Reformáció és tolerancia

Mottó:

„Jézus végtelenül toleráns, a kereszténység nem végtelenül, az egyház nem. Egyes emberek mégis.” (Eliot Primusz)

Bevezetés – háromszor

1. A kortárs evangélikus teológia egyik legkiemelkedőbb és legbölcsebb alakja mondotta volt egy ízben, hogy „az élethez tolerancia és humor kell”. Nem tévedett. Nem szokott.
2. Ahhoz, hogy az ember a toleranciáról írjon, intoleránsnak kell lennie magával a témával kapcsolatban. Ha nem az, túlságosan megengedő lesz, már-már puhány s elfogult.
3. A reformáció fogalma nem mint történelmi esemény, hanem mint folyamatos megújulási szándék jelenik meg, itt és most, ezen írás keretein belül.

Tárgyalás

Jelen vannak: Gandhi, Teréz anya, Martin Luther King jr., az esküdtsek és az egyházi bíróság.

Helyszín, időpont: titkosítva.

A vádlottak mindhárman szelídségből elkövetett túlzott tolerancia vádjával ülnek a vádлотak padján. Amit tettek, sokakat felháborított. Szembementek a hatalmakkal, nem tisztelték az intézményi kereteket, olyanokon segítettek, akiket a társadalom kivetett magából. Nem nézték, ki milyen vallású, ki milyen bőrszínű, ki milyen családba született. Egy dolgot néztek: magát a peremre sodródott és megalázott

embert. És meglátták bennük, meglátták a szemük csillogásában azokat a bizonyos legkisebbeket, akikről egy bizonyos názáreti ács fia is beszélt – úgy kétezer évvel ezelőtt.

Megértették a jézusi tolerancia lényegét, mely toleráns a mássággal, a sokféleséggel, a más-honnan jöttekkel, a máshogyan gondolkozókkal, a rászorultakkal, a szorongókkal, a betegekkel, a bármilyen értelemben vett perifériára sodródottakkal. De ugyanakkor vállalja az intolerancia kényelmetlenségét, amikor élesen szembemegy az igazságtalansággal, szenvedéssel, diszkriminációval, kisebbségek elnyomásával, mindenfajta kirekesztéssel. Ők, hárman nemcsak hallgatták, de be is tartották az Isten országának legfontosabb játékszabályait.

A bíró meg csak kérdez, az ördög ügyvédjei és az egyház ügyészei pedig kéz a kézben toporzékolnak, és zsinati törvényeket szajkóztak. De ők hárman csendben vannak. Ott ülnek, másképp nem tehetnek. Nem tudnak mit mondani, mert ők már szavaikon túl, tetteikkel vallották meg bűneiket. Megvallották és bevallották, hogy nem hisznek az exkluzív vallásosságban, a dogmatikus alapokon nyugvó megosztottságban, de hisznek az irgalmaságban, elfogadásban, nyitottságban, ellenszerezetben.

Hárman, akik bevállalták. És persze még oly sokan névtelenül. Sokan bolondnak nézték őket, sokan ma is túlzásnak érzik azt, amire vállalkoztak. Minden elhangzott, ami elhangozhatott. A bíróság visszavonul dönteni. De kérdem én: te kinek mondd őket? Szentek vagy bűnösök?

Befejezés – feljegyzések a Luther szobor mögött

Ott ülök a Luther szobor mögött. Evangélikus Hittudományi Egyetem, Budapest, kert, pad. Nézem a szobrot, melyet – ha tehetné – éppen Luther döntene le, és azon gondolkodom, vajon mit mondana ma Luther a toleranciáról. Vajon ő maga 2012-ben toleráns lenne-e vagy sem? És arra a következtetésre jutok, hogy igen. Most már igen. Mert ott és akkor, a középkorban nem lehetett. Nem volt

elég szabad hozzá. Se ő, se a társadalma, se az egyháza. De ma megvan az esély rá. Megvan a keret hozzá. És ebben az esélyben benne van a reformáció is. Reformáció – mint hozzáállás a kereszténységhez. Mely mindig dinamikus, s mint ilyen, képes nyitott lenni, toleráns lenni.

Boldogok, akik toleránsak, mert ők nem félnek változni és változtatni a világon.

Gáncs Tamás

MEGHÍVÓ

2012. október 13-án 18 órakor kezdődik a
Sulyok Imre zeneszerző, zenekutató és egyházzenesz
születésének századik évében tartott hangversenysorozat harmadik alkalma

„Sulyok Imre és egyházzenesz kortársai”

Meghívott vendégeink:
az ásanei templom énekkara (Bergen, Norvégia)
Jan Røshol vezetésével
és a Psalterium Hungaricum énekkar (művészeti vezető: Arany János)
Györffy Katalin vezényletével.

Közreműködik gyülekezetünk ének- és zenekara,
Jan Røshol és *Pál Diana* (orgona).

A hangversenyen
Sulyok Imre, Bárdos Lajos, Gárdonyi Zoltán és norvég szerzők művei
mellett
Antonio Vivaldi és Kodály Zoltán egy-egy nagyszabású kórusműve is
elhangzik.

Mindenkit szeretettel várunk!

Az első magyar Biblia nyomában

Nyáron, július 9-én gyülekezetünk néhány tagja nagy útra vállalkozott. Autóbuszra ülünk *Blázné, Márti* vezetésével, és meglátogattuk az első teljes magyar bibliafordítás szülőházáját. Nemcsak Vizsoly és Gönc, hanem az odavezető út és a két község közelebbi-távolabbi környéke is tele van egyházi és nemzeti látnivalóval.

Vizsolyban először a református templomot kerestük fel, ahol egyházi és nemzeti szempontból is a legfontosabb látnivaló az első kiadású Vizsolyi Bibliának a megmaradt és ma is ismert ötvennégy példányának az egyike. Ezt a példányt néhány évvel ezelőtt eltulajdonították, de szerencsére – mielőtt ki tudták volna vinni az országból – nyomára bukkantak, és ismét megcsodálható méltó helyén, a vizsolyi templomban. A templom egykori szentélyében felállított tárlókban több későbbi, magyar kiadású Biblia mellett néhány régi, külföldi kiadású Bibliát láthattunk. A templom másik említésre méltó látnivalója a freskómaradvány. A templom eredetileg katolikus volt, csak a XVI. század második felében került református kézre, amikor *Kálvin János* puritán szellemisége nyomán az egész belső részt bemeszelték. Az újabb restaurálási munkák előkészítése során, 1940-ben az akkori lelkész a mészrétegek alatt festménymaradványokra bukkant. A feltárást megkezdték, de a háború és az azt követő zivataros idők a munkát megakasztották, csak 1986-ban fejezték be. A végén csodálatos, majdnem hétszáz éves freskók láthatók körben, a templom falán. Főleg bibliai jeleneteket ábrázolnak a képek, de találunk vallási tárgyú, legendai jeleneteket is. A templom után átmentünk a nyomdamúzeumba, ahol korabeli modellek alapján képet kaptunk arról, hogy milyen körülmények között dolgozott Mentskovits Bálint a nyom-

dászaival a Biblia kinyomtatásán. A múzeum oldalépületeiben régi, falusi berendezési tárgyakat, udvarán a mezőgazdaságban régen használt eszközöket (eke, borona, daráló, járom stb., illetve ezek maradványait) tekinthettünk meg.

Vizsolyból a Hernád bal partján észak felé haladva tizenöt-húsz kilométer út után, néhány kilométerre a trianoni határtól érkeztünk meg utunk második állomására, Göncre. Itt élt és munkálkodott a XVI. század második felében a Wittenbergben tanult református lelképásztor, *Károli Gáspár*. Régi vágyát, hogy a Szentírást anyanyelvén tegye hozzáférhetővé a magyar nép számára, 1586-ban kezdte el valóra váltani. Ekkor fogott hozzá négy társával (*Husztli Imre* gönci lelkész, *Pelei János* gönci tanító, *Czeglédi János* vizsolyi lelkész és *Thúri Mátyás* abaújszántói prédikátor) a fordításhoz, amelyet 1590-ben fejezett be. A szövegeket az eredeti héber, illetve görög nyelvből ültették át magyarra. A munka folyamán a kész fóliánsokat diákok, Gönc lakói, de sokszor maga Károli is gyalogszerrel vitték át Vizsolyba, a nyomdába. A fordítás ismereteink szerint hetnyolcszáz példányban készült el. Károli a fordítás elkészülte utáni esztendőben, 1591-ben meghalt. Sírja minden bizonnyal a mai katolikus templom alatt van, de bizonyítani nem tudjuk, mert statikai okok miatt a templom padozatát nem lehet megbontani. A templom ugyanis, amelyben Károli szolgált, eredetileg katolikus templom volt, a reformáció idején került a reformátusok kezére, és az ellenreformáció alatt, 1695-ben ismét katolikussá lett. A plébánia egyik szobájának ablakmélyedését nevezik ma Károli-saroknak, mert a mester a hagyomány szerint itt dolgozott.

A reformátusok csak a türelmi rendelet határára, 1783-ban építhettek maguknak temp-

lomot. Ennek a templomnak az udvarán állították fel a bibliafordítás háromszázadik évfordulójára Károli Gáspár szobrát. A templom mellett megnéztük a Károli Gáspár Múzeumot, ahol a sok magyar és idegen nyelvű Biblia mellett nagyon szép egyházművészeti alkotásokat is bemutatnak, paténák, kelyhek, korsók, úrasztali terítők és egyéb munkák láthatók.

A múzeumból a huszita házakhoz mentünk, amelyeknek érdekessége a kiugró falszeglet lőrészterű ablakokkal, valamint az erősen megemelt padozat, amelyhez könnyen ledönthető lépcső vezet. Ezek és a kettős kijáratú pince a ház védettségét segítik. A ház belseje a XIX. század végi paraszti élet kellékeivel van berendezve, a pincében pedig a borászat szerszámai, felszerelései láthatók. Köztük van a híres gönci hordó, amelynek űrtartalma 160 budai icce (1 icce = 848 milliliter), azaz 136 liter. Ilyen hordókban szállították annak idején a tokaji bort – Göncön, Kassán, Eperjesen, Bártfán keresztül – Lengyelországba és Észak-Európába.

Göncről azután már hazafelé vezetett az utunk, de közben valami kis baj történhetett.

Vagy utimarsallunk adott hibás utasításokat a gépkocsivezetőnek, vagy ő értette félre ezeket, de „eltévedtünk”, és az M3-as autópálya helyett Tállyán, egy pincészet előtt álltunk meg. Ha már ott voltunk, le is mentünk a pincébe, és megkóstoltuk az ott található, fogyasztásra alkalmas, folyékony anyagokat. (Víz nem volt köztük.) Azt már e sorok írója igen nagy hibájának tekinti, és most kívánja kiigazítani, hogy Tállyán nem emlékezett meg arról, hogy a közeli Monokon született *Kossuth Lajost* a tállyai evangélikus templomban keresztelték meg. És arról, hogy Tállyán élt, illetve ott van eltemetve a XIX. század neves zeneköltője, *Lavotta János*. Egy emléktábla éppen annak a háznak a falán is látható, amelynek a pincéjét meglátogattuk.

A kis kitérő után már végleg hazafelé mentünk. Amint indulás után rövid áhítatban kértünk segítséget utunkhoz, úgy utunk végén is áhítatban adtunk hálát az Úrnak a szép napért. A késő esti órákban érkezünk meg Budapestre.

Sass János

Álom, nem csak Szent Iván éjjelére

Majdnem mindenki szokott álmodni. Ha nem is emlékszünk mindig az álmunkra, ébredéskor vagy utána megmarad belőle egy-egy érzés. Egy érzés, amely éjszaka végigkísért minket. Lehet, hogy boldogan, kipihenten és gondtalanul indul a nap, de az is előfordulhat, hogy nyugtalan, feszült vagy fáradt a reggel. Azonban egy álom akkor igazán csodálatos, ha megválaszolt, esetleg megválaszolatlan kérdéseket, gondolatokat, élményeket, vágyakat vagy nyomként a lel-

künkben, és reménykedünk, hátha újraálmódhatjuk.

Nekünk sikerült! Álmodtunk valami izgalmasat, valami elgondolkoztatót, amiről úgy éreztük, újra és újra át szeretnénk élni. Eltelünk kérdésekkel, élményekkel és vágyakkal. Szerettünk, reméltünk, hittünk, bíztunk, féltünk, neveltünk, sírtunk, kimerültünk, feltöltöttünk...

Így teltek a napok, hetek, hónapok, és ráébredtünk valami nagyon fontosra: ezt az álmot

másokkal is végig kell „álmodtatni”! Talán Szent Iván éjjelén, talán kicsit később. És eljött az a bizonyos este, megelevenedett egy fejedelmi udvar, egy élettel és érzelmmel teli erdő. Sok-sok rejtélyes lény, vidám mesteremberek, megfejthetetlen vágyakkal vívódó szerelmesek, rejtett és ki nem mondott gondolatok, üzenetek és egy különös éjszaka. És már nem egyedül a miénk volt ez a csoda, másokkal is megoszthattuk.

És az ébredés utáni érzések? Reméljük, mindenki, aki látta, nyomot hagyott ez a közös álom! Egy dologban biztosak vagyunk: nagyon szeretnénk, ha ezt az álmot még sokszor álmodhatnánk újra és újra. Aki hasonlóképpen érez, vagy még nem álmodott velünk, de szeretne, az jöjjön el a gyülekezeti hétvégén az előadásra! Álmodjunk együtt!

Papp Dóra

Szent Mihály és a protestánsok

A cím senkit ne tévesszen meg. Csalatkozni fog, aki azt gondolja, most egy teológiai tanulmányt olvashat arról, hogyan viszonyul a protestantizmus a katolikus egyházak szentkultuszához.

A címben szereplő protestánsok ugyanis a hétfői ifjúsági közösség, népszerű nevén a hifi tagjai, élükön a közösség és a gyülekezet lelki vezetőjével, *Blázy Árpáddal*. A katolikus hittestvéreink által kiemelt szent, a mennyei hadvezér *Mihály* arkangyal pedig jelen esetben a Kárpát-medence egyik legszebb táján, a Dunakanyarban megtalálható hegyet jelö-

li. Tudom, a geológiában és földrajzban járta testvérek most felkapják fejüket, és azt mondják: az a magaslat a Börzsöny déli részén csak dombnak számít, hiszen párjával, a Hegyestetővel együtt alig lépik túl a 480 métert. Ettől függetlenül az onnan élénk társulást látvány felejthetetlen.

Van ennek a vidéknek valami varázsa, az tagadhatatlan. Hiszen ha nem így volna, akkor miért tette volna pont ide székhelyét a Kárpát-medence területének háromszorosára kiterjedő, erős középkori államot uraló *Anjou (Nagy) Lajos* és *Hunyadi Mátyás* király, vagy

miért választotta volna a tájat *Visegrád* című képe témájául a híres magyar festő, id. *Markó Károly*? Ennek a varázsnak mi is részesei szerettünk volna lenni, ezért választottuk ez évi nyári kirándulásunk helyszínéül a Börzsöny legdélibb, nyúlványszerűen elhelyezkedő – ezért a Dunát mintegy hajtűkanyarra kényszerítő – részét, a Zebegényből Nagymarosra vezető számos turistaútvonal egyikének bejárásával. Minderre egy verőfényes napon, tikkasztó nyári hőségben, június utolsó napján került sor.

Miután megérkezett a vonatunk Zebegénybe, először is gondoskodtunk testi és lelki feltöltődésünkről. Az előbbire egy kávéházban, az utóbbira pedig a *Koós Károly* és *Jánszky Béla* tervei alapján készült katolikus templomban került sor, ahol a helybéli katolikus pap jóvoltából megtarthattuk csendességünket, közös imával. Itt egyébként találkoztunk gyülekezetünk egyik nőtestvérével, aki férjével – mivel egyes házasságban élnek – éppen ezen a délelőttön kapott áldást katolikus módon a közös életútra. Micsoda véletlen – mondhatnánk, ha nem hinnénk az isteni gondviselésben és irányításban.

Utunk első állomása a Kálváriadomb volt az ott lévő országzászlóval és kápolnával. Már az idevezető kaptatón is Markó Károly ecsetjére illő látvány tárult elénk, mikor időnként lenéztünk az útról. Az már csak hab volt a tortán, hogy a Duna túlszéljén a többünk számára kedves „Le a cipővel!” című, a hetvenes években forgatott ifjúsági film helyszínéül szolgáló szigetet is felfedeztünk.

A Kálváriadomb után kezdődött csak az igazi kálvária. Utunk a Remetekereszt-bércen át a Hegyes-tetőre kellemes tavaszi vagy őszi időben könnyebb erdei sétának minősült volna, ám az aznapi kánikulában a Csóványos megmászásával ért fel. A Lóczy-pihenőnél és a Hegyes-tetőn lévő Julianus barát-kilátótoronynál az elénk táruló kilátás azonban mindenkit kárpótolt a fáradságos menetelésért. A testi feltöltődésünket a hozott elemózsia, a lelki táplálékot az Úristen gyönyörű alkotása, a Dunakanyar látványa biztosította. Innen már láttuk a visegrádi várat is. Jobban körültekintve azonban a gyomrom kissé összeszorult, mikor a kilátótorony előtti teraszon felismertem azt a helyszínt, ahol a *Másfélmillió lépés Magyarországon* című film

(1979) egyik – valószínűleg felsőbb utasításra beerőszkolt – jelenete zajlik. Ebben egy vízügyi illetékes elvtárs a vízlépcső jövőbeli megvalósításáról beszélt. Erre az esetre, azt hiszem, nagyon érvényes a mondás: ember tervez, Isten végez (!).

A Hegyes-tetőről – akárcsak annak idején *Rockenbauer Pál* csapata – az országos kéktúra útvonalán haladtunk tovább Nagymarosra. A harcos arkangyalról elnevezett Szent Mihály-hegy oldalán haladva a Templom-völgybe értünk. Az erdő ezen része méltán viseli nevét, hiszen látványa a zebegényi katolikus templommal vetekszik. Bár az Úristen ál-

tal emelt „épület” kissé nagyobb méretekkel rendelkezik. Ezen látvány új erővel töltötte el az ekkora már kissé elcsigázott és megfáradt csapatunkat.

A nap zárásaként Nagymaroson kerestünk egy takaros kisvendéglőt, ahol a szívélyes vendéglátással kísért, bőséges és remek vacsora mellett beszéltek meg a nap eseményeit (is). A Keleti pályaudvarról hazamenet, a 7-es busz ablakából kinézve, döbbsenten fedeztük fel, hogy az utcai hőmérő este hétkor is még 37 °C-ot mutatott.

Hamvai-Kovács Gábor

Táborra hangolva

Napközis gyülekezeti hittantábor

Június 25. és 29. között rendeztük meg gyülekezetünkben a hittantábort, amely ebben az évben – a szokottól eltérően – sok új színt kapott. Talán az első és legszembetűnőbb az lehetett gyülekezetünk tagjai számára, hogy nem utaztak el a gyerekek, fiatalok, hanem napközis jelleggel tartottuk a tábort, mondhatni a templom „körül”. Ennek a formának természetesen az a hátránya, hogy nincs meg benne az utazás és a „távollét” romantikája,

de előnye, hogy sok olyan gyermek és fiatal el tudott jönni, akik, ha elmegyünk valahova, akkor nem tudtak volna velünk lenni. És nem mellesleg lehetőség volt arra, hogy akik nem tudnak egész idő alatt ott lenni, azok eltölthessenek akárcsak pár órát is a táborban.

A másik alapvető különbség az volt, hogy kettős jelleget adtunk a tábornak – a hittan mellett. Zene és sport. Két olyan dolog, illetve tevékenység, amely sokakat vonz. Minden

délután sportoltak a gyerekek, és mindenki számára adott volt a lehetőség, hogy zenéljen, gitározni, zongorázni, furulyázni, dobolni tanuljon. Ezeken kívül a gyermekeknek lehetőségük volt nemcsak zenélni, sportolni, az Isten igéjéről tanulni, hanem kétkezi, kézműves munkát is végezni. „Gyártottunk” kelyhet, szőnyeget, de hordható sarut is! Mindez nagyban segítette azt, hogy elmélyedhessen az igéi tartalom.

A szentírási témánk József története volt, amelyet négy napon keresztül körbejártunk, megvizsgáltunk, eljátszottunk, megbeszéltünk, énekeltünk. Azt hiszem, mindannyian, akik ott voltunk, elmondhatjuk Józseffel együtt (Gen [1Móz] 39,23), hogy velünk volt az Úr, és eredményessé tette munkánkat.

Kovács Viktor

Mindezek után szeretném megköszönni mindazoknak a segítségét, akik részt vettek a

tábor szervezésében és lebonyolításában, hogy harminchat (36) gyerek épülhessen, tanulhasson és jól érezhesse magát. Bátran mondhatom, hogy a tábor nem valósulhatott volna meg csodálatos összegyülekezeti összefogás nélkül:

Tánítói szolgálat: Hajduch-Szmola Patrik, Keveházi D. Sámuel, Fekete Gy. Viktor, Blázyné Márta.

Gyermekfelügyelet: Portik Ágnes, Sulyok Petra, Kiers Bálint.

Kézművesség: Czirják Ágnes, Kartali Zsuzsa.
Zenei szolgálat: Hajduch-Szmola Patrik, Keveházi D. Sámuel, Fekete Gy. Viktor, Végh János.

Konyhai szolgálat: Czike Sándorné, Kalabusz Sándorné.

Sport munkaág: Bence Kata, Bence Zsófi, Végh Júlia, Végh Anna, Harmati Dóra, Ittész Aliz.

Szállítás, beszerzés: Schermann Sándor, Szepesfalvy Ákos.

Szélrózsza

9. országos evangélikus ifjúsági találkozó

Nincs Szélrózsza kelenföldiek nélkül, ez egyértelmű. Idén is képviseltették magukat az ifjak, a kicsit össze hajlók és a gyerekek is. Íme néhány élménybeszámoló:

Inotai Dóri:

Fonyódliget nagyon jó választás volt, a Balaton önmagában is remek helyszín egy ilyen találkozónak, és a szervezők nagyon jól kihasználták a lehetőségeket. Természetesen a találkozó középpontjában a víz állt, és ezt próbálták mindenhol megjeleníteni: a mottóban, előadások, fórumbeszélgetések témájában,

istentiszteleteken, virtuálisan és valóságosan, külsőségekben és egészen apró dolgokban. A helyszín és a tartalom idén igazi egységet képezett. Jó volt!

Mády Katalin:

Az idei Szélrózsza legemlékezetesebb élménye egy hol szomorúan, hol vidáman bégető bárányka, aki egy családi istentisztelet főhőse volt. Elsősorban nagynéniként voltam ott, ezért a napomat olyan programok töltötték ki, mint óvoda, kézművesfoglalkozás, biciklis utánfutóval és egy szunyókáló unokaöcsivel

való közlekedés stb. A legizgalmasabb a fiatalokoromból Fótról, Hántáról, Gyenesről ismert kortársaimmal való találkozás volt, ami találoán jellemezhető Karinthy Találkozás egy fiatalemberrel című novellájával.

Lőrincz Andi Luca:

Szerdán kora reggeli ébredéssel és ehhez viszonyítva felettebb késői érkezéssel, de megpillantottuk a csillogó Balatont, kicsivel utána szemügyre vehettük a tábor területét, főleg a lehetőségek piacát, ahova fel is állítottuk a standunkat a KÖSZI-vel. Nagyon örültünk a regisztráción megkapott ajándék kulacsnak, nagy hasznát vettük egész idő alatt.

A mindennapi szorgoskodás közben azért ügyeltünk, hogy mi is kikapcsolódhassunk! Cafe el Mondo, KIE kávéház mindennapos részei lehettünk, és természetesen a pancsolást sem hagytuk ki. Remek koncerteken voltunk (például Csík Zenekar), és sok érdekes beszélgetésben vettünk részt (például a sátán létezéséről és természetéről).

Noha némileg beárnyékolta jókedvemet a megerőltetett bokám miatti bicegés, nagyon jól éreztem magam a 2012. évi fonyódligeti Szélrózsán.

Gadó Benedek:

Csak három napot lehettem a festői Fonyódligeten, de nagyon élveztem az itt eltöltött időt. Barátságos és nyitott rendezvények ta-

láltam a mostani Szélrózsát is, ebben – szerintem – nagy érdemük van a házigazdáknak és a lelkes „százaknak” is, akik tartalmas programokat szerveztek az evangélikus fiataloknak. Barátaimmal a programfüzetet böngészve, sokszor a bőség zavarával küszködtünk:

egy időpontban több olyan programot is találtunk, amelyen feltétlenül részt kívántunk volna venni.

Ha valami negatívumot kell keresnem, szembeűnő volt, hogy az átlagéletkor már jelentősen az én életkorom (27) alatt volt, de ennek ellenére részt szeretnék venni a következő évben, Erdélyben megrendezendő Szélrózsán is!

Mády Anna:

Idén sajnos egy vidéki munka miatt csak péntek délben értünk le, és másnap a Szélrózsán is végig dolgoztam (a MANNA csoport egésznapos programját koordináltam, és jelentős részét tartottam). Nagyon sok apró, kreatív ötletet, megoldást agyaltak ki a szervezők: kedvencem a regisztrációs ajándék gyanánt kapott kulacsba tölthető, egy standon, potom pénzért kapható mindenféle limonádé volt. A helyszín és a kisgyerekeseknek – így nekünk már 4. alkalommal – elengedhetetlen szállás szerintem az eddigi legjobb volt (csak a debreceni Szélrózsán nem voltunk), és különösen sajnáltam, hogy alig tudtam valamilyen programon részt venni, mert nagyon érdekeseknek és vonzóknak tűntek a füzet alapján. A legnagyobb élményem a mi programunk záróaktusaként, Bence Imsi által tartott totyogók istentisztelete volt: pár évestől kisiskolás korig szólította meg és kötötte le a gyerekeket, ugyanakkor a felnőtteket is. Egy ilyen keretek közt zajló családi istentisztelet-

nek látom és szívesen látnám Kelenföldön is értelmét.

Mády Erzsébet:

'96 óta jó sok Szélrózsán vettem részt – és hát 16 év nem kevés. Ami most leginkább foglalkoztatott, hogy két évről két évre mennyire más helyzetekben vagyok ott jelen. Hol vállalom feladatot a Szélrózsán, hol nem, változik, hogy honnan érkezem, milyen munkahelyről, milyen munkanélküliségből, derűsen

vagy küszködve, kikkel és eszerint más és más hangsúlyos alkalomról alkalomra. Lehet, hogy öregszem... :-)

Az idei odautazás abszolút kelenföldire sikerült, mert Bence Zsófiával és Kéri Csengével utaztunk egy autóban. Az ottlét különlegessége pedig az volt, hogy újra együtt szélrózsáztott a három nővér (vagyis a két nővérem és én), ami a 16 év alatt most fordult elő harmadszor. Nem, mégsem öregszem. Tesókkal a Balatonon – igazi gyerekkori életérzés... :-)

Kelentorna

Gyülekezetünkben több mint egy éve tart szerda esténként tornát fiatal és kevésbé fiatal nőknek *Kolba Hajnalka* gyógytornász. Miért van szükségünk egy ilyen körre, miért jobb az alagsori teremben tornázni, mint máshol?

Nagyon sokat hallunk arról, hogy ép testben ép lélek, foglalkozunk többet az egészségünkkel. Tényleg fontos, hogy helyesen táplálkozunk és eleget mozogjunk, de ez utóbbit nem olyan egyszerű beiktatni egy dolgozó, családos nő napi rohanásába. Nehezen szánjuk rá magunkat este, vacsora előtt (vagy he-

lyett) egy kis mozgásra. Egész más, ha tudjuk, hogy egy közösség vár minket, együtt győzzük le a nehézségeket, és minden alkalommal van lehetőség nagy nevetésekre, rövid beszélgetésekre. Hajni megdolgoztat minket, de ez mindig nagyon jó hangulatban történik – és a jóleső izomláz elkísér minket napokig.

Egy gondunk van csak: kezdjük kinőni a gyülekezeti termet. Ha mindannyian egyszerre eljövünk, bizony kicsi már ez a helyiség!

Missura Johanna

Deákosok Svédországban

A Deák Téri Evangélikus Gimnázium svéd cserekapcsolata

Iskolánk cserediákprogramjának keretében augusztus 22-én Svédországba látogattunk. Az ottani diákok már ismerősek voltak számunkra, mivel áprilisban mi láttuk őket vendégül Magyarországon. Izgatottan vártuk tehát az újratálalkozás örömét.

A röpke kétórás repülőút viszonylag hamar eltelt, de a reptérről még várt ránk közel négyórás buszozás. Voltak, akik kártyapartival ütötték el az időt, mások zenehallgatással igyekeztek kiszűrni a külvilág zaját, de olyanok is akadtak, akik egymásra borulva, mély

álomba szenderültek. Este hét óra körül érkezünk Rättvikbe, ahol már vártak minket rég nem látott barátaink. Az első estére még nem szerveztek közös programot, tekintettel arra, hogy nagyon fáradtak voltunk.

Másnap viszont elkezdődött a várva várt svédországi kalandozás! Rengeteg színvonalas programon vettünk részt. Megismerkedtünk a helyi specialitásokkal, és már-már kezdtünk hozzászokni a tipikus, változékony svédországi időjáráshoz. Kipróbálhattuk a lovaglást is. Sokan tartottak tőle, mivel nagyvárosi gyerek lévén westernfilmekből vagy csak egészen messziről találkoztak ilyen nagy testű, négypatás jószággal. Jéghokiban a svédek bizonyultak jobbnak, de iskolánk hímjeinek becsületre méltó, határtalan próbálkozását érdemes volt figyelni.

Az esti közös filmezések, a Falun nevezetű városka bányájának meglátogatása, valamint az

iskola kiváló menzája mind-mind felejthetetlen emlékek maradnak.

Köszönjük tanáraink fáradozását, és biztatunk minden Deák téri tanulót, hogy bátran fogadjon svéd cserediákat 11.-ben, mert garantáltan nem fogja megbánni!

Blázy Márta

*„...szolgáltassatok igazságot a nyomorultnak és szűkölködőknek!”
(Zsolt 82,3)*

Meghívó SZERETETVENDÉGSÉGRE

A Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
tanácstermében (1114 Bp., Bocskai út 10.)
2012. szeptember 29-én, szombaton
16.30 órakor kezdődő alkalmán

Prof. dr. Szabó Máté,
az alapvető jogok biztosa

**Tolerancia a gyakorlatban
az ombudsman tapasztalatainak tükrében**
címmel tart előadást.

**Szeretettel hívjuk testvéreinket
és minden kedves érdeklődőt!**

Képek gyülekezetünk életéből

Borkóstoló Tállyán

Gönci csoportkép

HÍFIsék a Dunakanyarban

Felnőtt keresztelők

Szentivánéji álom

Szentivánéji álom

Kelenföldi hittantábor

Ági néni órát tart

Kézművesek

Gítáriskola a hittantáborban

De finom ez a rántott hús

Táborzáró

Cserkésztábor Anyácsapusztán

Számháború

Cserkésztábor

Reformáció és nők

A cölibátus kritizálója: Katharina Zell (1497/98–1562)

A reformáció női alakjai közül Strassburg reformátorának, Katharina asszonynak a neve közel sem ismert annyira, mint mondjuk Bora Kataliné, Elisabeth Crucigeré vagy éppen Wibrandis Rosenblatté. Halálának 450. évfordulója (szeptember 5.) alkalmat ad arra, hogy néhány gondolat erejéig felidézzük példaértékű alakját.

Egy strassburgi asztalosmester lánya, Katharina Schütz alapos vallásos nevelésben részesülve már fiatalon nagy érdeklődéssel hallgatta a nagyváros újhítu prédikátorait. Különös hatást gyakorolt rá a székesegyház igehirdetője, Matthäus Zell (1477–1548), aki 1521-től kezdve már tudatos reformatori szellemen beszélt és tanított. 1523 végén – hetediként – Zell is megnősült, feleségül vette a szép és művelt Katharinát. Az esketési szertartást a város leghíresebb reformátora, Martin Bucer (1491–1551) végezte. A lelkészeskövők nem maradhattak szó nélkül. A reformációt mindvégig ellenző helybéli püspök, III. Wilhelm von Hohnstein (1470–1541) mind a hetüket exkommunikálta.

A reformáció és azon belül Zell ellenségei városzerte rágalomhadjáratba kezdtek, hogy mielőbb beszennyezzék és lejárassák a neves prédikátor hírnevét. Azt kezdték híresztelni, hogy Katharina asszony egy ízben rajta kapta férjét egy szolgálólánnyal, s mivel képtelen volt ezt türelemmel elviselni, férje megpofoz-

ta, majd szélnek eresztette. Több se kellett Katharinának, tollat ragadt, és *Mentségül* (Strassburg, 1524) címen megírta vitairatát, melyben bibliai alapon kritizálta a cölibátust, és védelme alá vette a lelkészházasságot.

Zell Katharinában igazi segítőtársra talált. A háztartás vezetése mellett aktívan részét vett a szegények, betegek és szenvedők ápolásában. Férje oldalán a parókia nyitva állt mindenki előtt. Gyakran szállásoltak el védelemre szorulókat és ínséges helyzetbe kerülteket. A paraszthaború idején volt, hogy 100 ember talált menedéket náluk. A Vilmos-intézetnek köszönhetően egészen 1543-ig foglalkoztak szegény diákok felkarolásával.

Szellemi nagyságáról tanúskodnak Zell asszony egyéb iratai-írásai, köztük például a

kenzingeni gyülekezet szenvedő keresztyén asszonyaihoz írt lelkigondozói műve, vagy a cseh-morva testvér, Michael Weisse (1488–1534) énekeskönyvének sajtó alá rendezése és az abban írt előszava. Kiterjedt levelezést folytatott kora tudósaival, hírességeivel, köztük magával Lutherrel is. A Marburgi kolokviumra (1529) igyekvő svájci teológusok többek

között náluk is megszálltak, akiket kiténtetett vendégszeretettel vett körül. A fokozódó úrvacsora-vitában ugyancsak Luther neki szóló intelmét komolyan véve vitairataiban azon fáradozott, hogy megpróbálja a lutheránusok és a délnémet/svájci reformátorok véleményét/látását egy mederbe terelni. 1538-ban

férjével együtt meglátogatták Luthert Wittenbergben, ahol a két évvel korábban megkötött Wittenbergi Konkordia kérdéseiről tárgyaltak. Lelki nyitottságáról mi sem tanúskodik jobban, minthogy az anabaptisták vezetője, Kaspar von Schwenckfeld (1489–1561) is megértésre talált nála.

Nem kis meglepetésre férje temetésén maga tartotta a búcsúbeszédet, akit 14 évvel élt túl. Zell okkal nevezte őt „dupla-oldalbordának”, aki mindvégig lelki- és igazi segítőtársként állt mellette.

Blázy Árpád

Tolerancia régen és ma

Első kislányunk születését követően számos kedves gyülekezeti tag keresett fel bennünket, hogy jókívánásaikat átadják. Eme látogatások során, az apuka felé, több esetben elhangzott a kedves vigasztalás: „ne bánkódjon tiszteletes úr, a lány is gyermek!”

Nem lepett meg ez a nézőpont, hiszen azzal a kérdéssel, hogy a férfi vagy a nő az értékesebb, már sokkal előbb találkoztam. Érettségi után, teológiára készülve, igencsak meghökkenve szembesültem a rideg valósággal: nem vesznek fel női hallgatót abban az évben (előző évben is csak egy női hely lett engedélyezve). Mindez 1988-ban történt, Kolozsváron. Igaz, akkor még javában tombolt a Ceausescu-diktatúra, és még sajnáltuk is a teológia vezetőségét, hogy mi mindennek kell eleget tenniük. Am a fordulat (1989) után igencsak meglepődve tapasztaltuk, hogy bár sok helyen enyhült a szigor, a teológián a helyzet nem változott. A miértekre aztán elhangzott a jól ismert válasz: az asszony csak maradjon meg a gyerekevel és a fakanál mellett. El kellett még néhány évnél (és éles szócátának) telnie, míg a helyzet megváltozott.

Akkor úgy éreztem, hogy ezzel a kérdéssel valahol megrekedtünk a középkorban.

De lássuk, mi a helyzet manapság? Sajnos a szomorú statisztika azt mutatja, hogy ma is sokszor, sok helyen előfordul ez a megkülön-

böztetés. Egy jól menő cég például hamarabb felvesz egy adott helyre férfi alkalmazottat; vagy ha mindenképpen női munkaerő szükséges, akkor inkább egy egyedülálló fiatal nő kerülhet szóba, mint egy gyermekes édesanya. Vagy, ha a magunk háza táján maradunk: vannak gyülekezetek, akik a mai napig nem látnak szívesen női lelkészt. És vajon nem ez a szemléletmód dívik – kimondva, vagy kimondatlanul – amikor például egyházi vezetőket választunk? Talán egy kezemen meg tudom számolni hány lelkész nő jut vezető szerephez...

A férfi és nő ilyenfajta megkülönböztetése azonban egyáltalán nem biblikus. Mintha valamiféle áthallás/maradvány lenne, amely átszivárgott a keresztyénség körébe a zsidó, vagy közel-keleti, arab kultúrából. Az iszlám vezetője, Mohamed például igen nagyra tartotta a nőket, a jóval utána munkálkodó lelki vezetők mégis jócskán átírták, átértelmezték szavait, nőkre vonatkozó rendelkezéseit, és ezek maradtak fenn, ezeket követik mind a mai napig.

Valahogy így járhatott a keresztyénség is. Jézusnak voltak női tanítványai – Magdalai Mária, Johanna, Zsuzsanna, Lázár két nővére, Mária és Márta – akik szívesen hallgatták a Mestert, követték Őt, és nem szaladtak szét még azon a bizonyos szomorú éjszakán sem.

Még a kereszttel is ott látjuk őket. A nőkkel kapcsolatban mégis egy később megfogalmazott tanítást, Pál apostol rendelkezéseit tartották és – csak halkán mondom – tartják szem előtt ma is. Ezek azonban már korántsem a nemek közötti egyenlőségről tanúskodnak. Sőt! Elég, ha csak az alábbi megfogalmazásra gondolok. „Az asszonyok úgy engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak...” vagy „az asszony tartsa tiszteletben a férjét” (Ef 5). Aztán: „az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal. A tanítást azonban az asszonynak nem engedem meg, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendben.” Igaz, ezt már talán az apostol is erősnek érzi, mert rögtön meg is magyarázza, hogy miért gondolja ezt így: „mert Ádám teremtetett először. Éva csak ezután. És nem Ádámot vezette félre a kísértő, hanem az asszonyt, és ő esett a

bűnbe. Mégis üdvözül, ha gyermeket szül, ha megmarad józanul a hitben, a szeretetben és a szent életben.” (Tim 2, 11-13)

Jézus Krisztushoz tartozóknak azonban nem kellett és nem kell semmilyen kritériumnak megfelelni. Ő ma is egyformán hív és vár mindenkit. Szeretettel és megértéssel hajolt le a házasságtörő asszonyhoz, vagy odaintette maga köré azokat az édesanyákat, akikről a tanítványok éppen szabadulni akartak. És ez így van ma is: nem tett és nem tesz különbséget férfi és nő között, felnőtt és gyermek között. „Az én anyám és az én testvéreim azok, akik az Isten ígését hallgatják, és megtartják.” (Lk 8,21) – mondta egykor követőinek. Ragaszkodjunk tehát mi is az Ő szavához, és legyünk annak megélői, megtartói, hű követői!

Blázy Árpádné

Bemutatkozik új beosztott lelkésziünk: Gáncs Tamás

– A beszélgetésre készülve, bevallom, utánanézettem az interneten az eddigi szolgálati utadnak. A sok állomáshelyet változatos sorrendben adta ki a Google. Ezért első kérdésem az, röviden meséld el, amit fontosnak tartasz elmondani eddigi tevékenységedről!

– 2005-ben védtem meg a diplomamunkámat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, amit mai mennyország-elképzelésekből írtam. A hatodévetem lelkészjelöltként a kecskeméti gyülekezetben töltöttem Kis János lelkész mellett. 2006 nyarán szenteltek lelkésszé a Deák téri templomban. Beosztott lelkészként kerültem Debrecenbe Réz-Nagy Zoltán lelkész mellé, ahol a gyülekezeti munka mellett

az Egyetemi Lelkészség munkájába is bekapcsolódtam egyetemi lelkészként. Itt – többek között – alkalmam volt Válaszol a Biblia címmel kurzust tartani az egyetemen kollégáimmal közösen, ahol egyházhoz nem feltétlenül kötődő fiatalokat taníthattam.

A debreceni évekhez kötődik, hogy 2007-ben volt az eljegyzésünk feleségemmel, Andreával, aki jogász. 2008-ban kötöttünk házasságot.

Debrecenből Dunaharaszti kerültünk az ottani gyülekezetbe, a második évben (2009) elkezdtem a doktori munkámat az újszövetségi tanszéken, melynek témája – ez az idők folyamán szűkült le – Mária Magdolna sze-

mélye, és rajta keresztül foglalkozom Jézus és a társadalmi periférián élők viszonyával is a posztkoloniális interpretációs modell használatával. 2010-ben a Von Fuchs Alapítvány egyéves ösztöndíjának köszönhetően a Lutheran School of Theology at Chicago elnevezésű intézményben folytattam tanulmányaimat és itt M. A. T. S. diplomát (teológusi mesterszak) szereztem. Hazatérésünk után a budapesti Evangélikus Egyetemi Lelkészségen szolgáltam egy évig egyetemi lelkészként, majd innen kerültem ez év nyarán Kelenföldre, augusztus 15-i kezdéssel.

– Ez alatt a változatos pálya alatt sokféle gyülekezettel és óhatatlanul sokféle lelkési szereppel is megismerkedtél. Melyiket érezted magadhoz legközelebb állónak?

– Mindegyiket nagyon szerettem. Visszatekintve úgy érzem, hogy minden állomásnak megvolt a maga szerepe és helye az életemben. Csak egy-egy példát hadd említsek: Kecskeméten átélhettem, mit is jelent felelősnek lenni egy-egy alkalomért. Debrecenben nagyon sokat tanultam a prédikációról. Dunaharaszti-ban megtapasztalhattam, mit is jelent, amikor tradíció és megújulás kéz a kézben jár. Chicagóban fantasztikus volt látni a kereszténység multikulturális jellegét, hogy milyen sokféle út vezethet a Forráshoz. Az egyetemi gyülekezetben pedig egy életre megtanultam, hogy a lelkési hivatás egyik legfontosabb eleme az improvizáció, hiszen egy egyetemistákból álló, lazább közösség élete még annyira sem kiszámítható és előre tervezhető, mint

egy tradicionálisabb jellegű gyülekezet élete. Hálás vagyok minden eddigi állomásért, és leginkább az ottani emberekért, akik közül sokan a barátaim, barátaink lettek az évek során.

– Szerinted mi egy lelkész elsődleges feladata, szerepe egy hagyományos gyülekezet életében?

– Úgy vélem, hogy egyes gyülekezeti tagok és a gyülekezeti csoportok integrálása a gyülekezet közösségének egészébe kiemelt feladata minden lelkésznek. Legyenek olyan alkalomok, főleg az istentiszteletek, amelyek mindenkinek szólnak, és amelyekben mindenki találkozni tud az Örökével és egymással. Egy alkalom, ahol együtt tudnak ünnepelni a hitüket esetleg más és más kegyességi gyakorlatban megélik is. A sokszínűség ajándék, mint egy többszólamú ének. A szövegek külön-külön is fontosak, és megállják a helyüket, de igazán együtt töltik be szerepüket, hivatásukat.

– A fentebbi válaszodból adódik a kérdés, véleményed szerint mi a szerepe egy gyülekezet életében a vasárnapi istentiszteletnek?

– Ez a hét legfontosabb ünnepe. Itt mindenkinek helye kell, hogy legyen. Sőt itt mindenkinek helye van. Éppen ezért a prédikáció és a liturgia minden egyes eleme nagyon nagy felelősség: az egyik leglényegesebb kihívásnak tartom, hogy bárki, aki bejön a templomba, értse, hogy mi történik és hogy miről is beszél a lelkész az igehirdetésben. Ezért én

például tudatosan törekszem arra, hogy kerüljem a túlzottan egyházas beszédmodot. Megpróbálok olyan képeket, olyan illusztrációkat használni, egyáltalán olyan szavakat és mondatokat kimondani, amelyek érthetőek és világosak olyanoknak is, akik nem egyházi közegben szocializálódtak. Emellett elengedhetetlennek érzem a prédikációban a személyes érintettséget is. Ha a lelkész nincs benne a prédikációban, az – ahogyan Gáncs nagypapám fogalmazott mindig – a nullával egyenlő.

– Az a törekvés, hogy a mai világban mai nyelven és esetleg mai formákban szólaljunk meg, óhatatlanul járhat azzal a veszéllyel is, hogy valami olyat is feláldozunk az érthetőség kedvéért, amit nem lenne szabad. Számodra mi az a sarokpont, az az alap, melyhez mindenképpen ragaszkodsz?

– A jézusi út. Ezzel kapcsolatban nincs kompromisszum. Amit Jézus egész életével és tanításával élénk tár, az nem más, mint a szeretetorientált élet. Ez a mérce. Szerintem ez a hitünk közepe. Jézus meghirdette az Isten országát mindenkinek. Mint a példázatban, mikor a király a nagy lakomára válogatás nélkül mindenkit vár. A szociális érzékenység, a társadalom peremén élők felé való fordulás, az irgalmasság és szolidaritás kulcsfogalmak az érzékeny kereszténységben, csakúgy mint a szegények, betegek, kizsájtottak felkarolása. Tulajdonképpen bármilyen egyszerűen hangzik is, a szeretet az, amin áll vagy bukik a történet. Nincs más minimum és nincs más maximum, mint a szeretet. Jézus személyes szabadító, hihetetlen fontos, hogy ezt közvetítsük az embereknek ma is. És hadd tegyem még hozzá, hogy mai nyelven szólni, mai formákat használni lutheri örökség is, mellyel persze, élni tudni kell. Természetesen ez nem mehet a tartalom rovására.

– Eddigi pályádon mi az, amire örömmel gondolsz vissza? Volt esetleg olyan, ami nehézségként vagy ami fájdalmas emlékként maradt meg?

– Visszanézve, mindennek megvolt az értelme az életemben. Nem lennék az, aki vagyok, ha ezek a tapasztalatok nem állnának mögöttem. Ha mégis ki kell, hogy emeljek valamit: hálaival és örömmel gondolok vissza az esküvői és keresztelői szolgálatokra. Fantasztikus érzés ott lenni ezeken az életfordító alkalmakon. Megtiszteltetés és megható. Ami pedig nehézség volt a szolgálatok közben, az nem más, mint megtapasztalni a magasság és mélység állandó és kiszámíthatatlan váltakozását. De nem könnyű megérteni a társadalmi és egyházi közélet megannyi emberi drámáját sem, és ennek tudatában folytatni azt a hivatást, amire feltettem az életemet.

– Egy hónapja vagy nálunk, van már esetleg olyan feladat, amelyről úgy érzed, hogy különösen is megérintett vagy olyan terület, mely felé különös hívást érzel?

– Az ifjúsági munka a szívem csücske, így nagy öröm számomra, hogy a nagyifi mellett a szenior ifi vezetése is feladataim közé tartozhat. Szeretnék a cserkészcsapattal és a színjátzó körrel is szorosan együttműködni, hiszen fantasztikus áldás a gyülekezetnek, hogy ők is itt vannak. Szeretnék aktívan jelen lenni a Fraknó utcai szeretetszolgálat munkájában is, mert a rászorultak megsegítése egy gyülekezet életében prioritás kell, hogy legyen. Nagyon nagy kihívásnak tartom a középkör alkalmazását, úgy is mint aki a teológia tudományának szerelmese. Ezek mellett, azt gondolom, minden kifelé szóló alkalomnak hihetetlen ereje van. Erre nagyon jó példa volt a szeptember 15-én tartott nyitott templomok éjszakája. Jó lenne a templomot nemcsak vasárnap, hanem

esetleg hétköznapokon is az imádság helyévé varázsolni. Egy olyan nyitott oázissá, ahol a hétköznapi rohanásban elcsendesedhetünk, és a bennünk lévő spirituális igényeket megélhetjük.

–Köszönöm a beszélgetést. Kívánom, hogy Isten áldja meg számodra, számotokra és a gyülekezet számára is ez elkövetkezendő évet.

A kérdéseket feltette: Ittész-Venásch Eszter

Interjú Fekete Gy. Viktorral, új hitoktatónkkal

Évek óta téma gyülekezetünkben egy hitoktató alkalmazása. Sok szempontot kell egy ilyen alapvető döntés meghozásánál figyelembe venni. Például melyek azok az iskolák, ahova érdemes lenne „bekérezkedni”, órát tartani? Lesz-e annyi gyermek, hogy érdemes legyen egy-egy csoportot elindítani? Lesz-e elegendő pénze a gyülekezetnek, hogy hosszú távon fizetni tudjon egy plusz munkaerőt? Ezeket a kérdéseket átgondolva született meg végül a döntés: augusztus 15-től Fekete Gy. Viktor személyében új munkaerővel bővül a kelenföldi gyermekmunkások csapata. Sok erőt és áldást kívánunk neki a szervezéshez, az alkalmak megtartásához, a gyermekek Krisztushoz való vezetéséhez.

– Honnan származol, és mit hoztál magaddal otthonról?

– Békéscsabán születtem, ott éltem 23 éves koromig, onnan költöztem fel Budapestre. Furcsa érzés volt a váltás, mert azt tudtam, hogy a békéscsabai gyülekezet a legnagyobbak közé tartozik, de hogy ez mit is jelent, arra csak itt, Pesten jöttem rá. Mit hoztam magammal? Azt hiszem, a humorérzékemet. Sokszor vettem már hasznát a gyerekek közt.

– Úgy tudom, sok mindennel foglalkoztál, sok területen képezted magad. Mesélj ezekről!

– Művészeti szakközépiskolában végeztem grafikusként, majd kitanultam a marketinges szakmát. Innen kerültem az Evangélikus Hittudományi Egyetemre, ahol másfél évig lelkész-teológus szakon tanultam, majd átjelentkeztem a katekétaképzésre. Mindeközben pedig a hivatásos mesemondók izgalmas életét élem a nagyvilágban.

– Vannak hitoktatással, ifjúsági munkával kapcsolatos tapasztalataid?

– Amióta gyülekezetbe járok, rendszeresen részt veszek valamilyen szolgálatban, nem tudok megülni nyugton. Több ifjúsági táborban is voltam már szervező, valamint több gyülekezetben is szolgáltam-szolgálók különböző alkalmakon. A különböző adottságú és lehetőségű gyülekezeteknek, táboroknak, feladatoknak köszönhetően úgy érzem, sikerült gazdag tapasztalatokat szerezni az elmúlt években, érdekes módon az iskolai hitoktatás eddig ebből kimaradt, az most fog következni.

– *Miért vállaltad el ezt a feladatot Kelenföldön, és milyen előzetes várakozásaid vannak?*

– Már kerestem a lehetőséget, hiszen éveken keresztül készültem erre az egyetemen. Amikor megtudtam, hogy a gyülekezet hitoktatót keres, rögtön jelentkeztem (miközben még egy szigorlat várt rám). A személyes találkozón pedig, miután megismertem a feladatot, rögtön igent mondtam. Nagyon izgatott va-

gyok, telve tettvággyal, remélem, sikerül minél több csoportot elindítani ebben az évben.

– *Ebben a pillanatban hol tartasz a hittanórák szervezésével? Mi várható erre az évre?*

– Ez egy összetett feladat. Ezekben a napokban mentek-mennek ki a szórólapok és jelentkezési lapok az iskolákba, több szülői értekezleten és osztályfőnöki órán mutatkoztam már be. Hamarosan kiderül, hogy hány gyermek jelentkezik majd, és ennek megfelelően hány csoport indul. Az órákon pedig a bibliai történetekkel, szereplőkkel, eseményekkel fogunk megismerkedni, ebben lesznek segítségünkre a bábjátékok, rajzos feladatok, egy gitár és egyéb izgalmas eszközök.

– *Köszönöm szépen. Mi is nagyon bizakodunk a sikerben!*

Mády Erzsébet

Hargitai Gyula: Kérdező

Ki bűvöli sárga mézzé
a rideg sarat,
titkok villogó fűrészévé
a napsugarat,

az izmok kapzsi fényét
jóssággá ki bűvöli, ha
kenyérért könyörög a részvét,
magzatáért a meddő anya,

ki bűvöli védtelen agyunk
adományát, a gondolatot
emberivé, mégis igazzá,
hitet vajúdó tiszta lázzá?

Ki bűvöli a madárlázat
tenni akaró istenlázzá,
s a csipogó kételkedést
a remény félszeg madarává?

Ki bűvöli a mondatok
mélyén kuporgó fagyot
fehéren izzó szeretetté,
ölelő, csókoló meleggé?

A fagyok csonka évszakát,
a hittől meddő éjszakát
ki bűvöli igaz tenyérre:
igazság, jószág mérlegévé?

Állunk az örök imádságon:
a csonka, kérdező, vak lángon,
s faggatjuk a szelíd jövőt,
az örök kísérletezőt.

Kezdődik a tanév

*Hatanít Benedek,
az új munkatárs*

Az új mikrofon debütál

Évkezdő áldás

Tanévnyitó családi istentisztelet

Évkezdő grillezés a HIFI-ekkel

Presbiteri csendesnap

Nyitott templomok éjszakája

Házigazda: Pál Diana

Pazár Béla Ybl-díjas építész előadást tart

A My Friends vokál

Kalandtúra a toronyban

*Esti imaóra
az urnatemetőben*

Tér - Zene - Beszéd Művészetek találkozása Kelenföldön

2012. szeptember 15.

Helyszín: Kelenföldi evangélikus templom, 1114 Budapest, Bocskai út 10.

Programok: 17–22 óráig a templomban, a gyülekezeti és a tanácsteremben

Kiállítás: **Isten a részletekben** - egyházművészeti fényképtárlat

---

- 17.00 **A megformált idő csendje – avantgárd és tradicionalizmus az építészetben**
Pazár Béla Ybl-díjas építész vetített képes előadása
A gyülekezeti teremben Zsoltárosok, bibliai hősök címmel játékos foglalkozás gyerekeknek
- 18.00 **Kalandtúra** templomban, toronyban
- 18.30 **Gospel, spiri, jazz – nem csak fiataloknak!**
Énekel a My Friends vokál
(Gajzágó János, Jobaházi Krisztina, May Zoltán, Veres Andi)
- 19.30 **„Én édes idvösségem...”**
Szcenci Molnár Albert zsoltárfordításai ihlette filmes etűdök (részletek)
(operatőr és rendező: Grunwalsky Ferenc)
Táncok, dalok, zsoltárok 4 gambára és szopránra
Közreműködik: Károly Edit és a Custos Viol Consort
(Szászvárosi Sándor - műv. vezető, Ölveti Mátyás, Regős Júlia, Jakobovics Nikoletta)
- 21.15 **Cantus oecumenicus**
Completorium cum organo (orgonás imaóra)
Közreműködik:
Pál Diana (orgona) és a Fővárosi Protestáns Kántorátus (vez. Bence Gábor)

Kedves fiatalok!

Szeretettel hívjuk és várjuk azokat a – 12. életévüket betöltött – fiatalokat, akik nemcsak egymással, hanem a Bibliával, egyházunk tanításával és a gyülekezettel is szeretnének megismerkedni.

Konfirmációi órát tartunk minden kedden délután 4 órától a gyülekezeti teremben. A felkészülés alatt alkalmunk lesz sokat beszélgetni, énekelni, játszani, kirándulni. A konfirmáció mindig májusban van, de hogy erre miért is van szüksége

minden hívő evangélikusnak, azt majd megtanuljuk az alkalmakon.

Remélem, találkozunk!

Szeretettel köszönt benneteket szüleitekkel együtt

Blázy Márti néni.

Testvérgyülekezeti beszámoló

Az alább olvasható híresszéállításból megismerhetjük sepsiszentgyörgyi testvéreink örömeit, reményeit. Hordozzuk mind az erdélyi, mind a finnországi testvérgyülekezeteinket imádságban!

Virágvasárnapján 11 fiatal tett vallást arról, hogy ismeri egyházunk alapvető tanítását, és ahhoz hűséggel kíván ragaszkodni. Az Úr konfirmálásában, áldásában részesültek. Családi kötődések folytán 3 evangélikus lelkész végezte a szolgálatot az ünnepi istentiszteleten: a gyülekezet lelkésze mellett Erdélyi Zoltán nagyszénási, valamint Erdélyi Csaba irsai evangélikus lelkész.

Július 12–15. között vakációs bibliahetet tartottunk gyülekezetünk kisiskolás gyermekei számára, melynek témája 1Kor 16,14 alapján így fogalmazódott meg: „Minden dolgotok

szereketben menjen végbe.” A háromnapos foglalkozáson 25 gyermek vett részt.

Ami az építkezést és épületjavítást illeti, sikerült új kéményrendszert kiépíteni, hisz a régi, ami a templomtérben volt megépítve, az elégett gázokból keletkezett kondenz következtében tönkretette a templom jobb oldali falát. Az új kémény már a templom külső falán van megépítve.

A párokia átalakításán, ahol egy fogyatékkal élőket foglalkoztató központot szeretnénk kialakítani, folyamatosan dolgozunk.

Az utóbbi évek talán legnemesebb egyházkerületi ügyében, a 2013. évi erdélyi Szélrózsza megszervezésében veszünk részt mint házigazdák. Erre készülünk lélekben és imádságban is.

Zelenák József

Változások a Fraknó utcai szeretetszolgálatban

Tájékoztatjuk testvéreinket, hogy a Fraknó utcai szeretetszolgálat tevékenységében az alábbi változások történtek:

Változás az ügyfélfogadási rendben:

Rászoruló fogadása: kedd 14.00–16.00

Adományok átvétele: kedd 16.00–17.00

Változás a ruhaosztás rendjében:

Ruhaosztás férfiak számára: minden hónap 1., 3. és 5. keddjén

Ruhaosztás nők (és gyermekek) számára: minden hónap 2. és 4. keddjén

Uzsonnáztatás: nemtől függetlenül minden kedden

A fenti változások a növekvő igények mellett is a kiszolgálás folyamatosságát, kulturáltságát, a higiénikus feltételek javítását célozzák. Ugyanakkor lehetőség nyílik így arra is, hogy oldjuk azt a feszültséget, amely a szükségletek, valamint a beérkező adományok üteme és struktúrája között van.

Lázár Attila

Így érzi magát az új pénztáros-irodavezető

Sokat számít, honnan kerülünk éppen egy újabb munkahelyre. Én többévtényi munkanélküliség és otthoni munkavégzés után kerültem Kelenföldre pénztáros-irodavezetőnek, úgyhogy ha valamire nagyon ki voltam éhezve, akkor azt a 'valamit' úgy hívják: emberek. Hát, örömmel jelentem, hogy sok ember fordul meg az irodában délelőtt 9-től 1-ig: egymásnak adják a kilincset. Vannak – nem is kevesen –, akik rendszeresen látogatják a ko-

lumbáriumot, mások keresztelés, esketés, temetés bejelentése miatt jönnek, megint mások egyházfenntartást fizetnek, számlát hoznak, orgonán gyakorolnak, valamit szeretnének elintézni – egyszerűen emberhiányom már nincs. No és persze ott vannak a munkatársak, tisztségviselők. A velük való együtt dolgozást csapatmunkaként élem meg. Évek óta meggyőződésem, hogy a csapatmunka nagyon jó dolog, mert hatékony és gyakran lelkesítő is. Mindannyiunknak vannak erősségei és gyenge pontjai, és egy csapat részeként számíthatok a többiekre ott, ahol nehézségeim vannak, ugyanakkor bedobhatom magam, amikor én tudok valamit nyújtani. Ez jól működik: ha elakadok, mindig találok valakit, aki ellát jó tanácsokkal, segít, ugyanakkor ami már jól megy, azt nyugodtan végezhetem kedvem szerint.

Vagyis az új pénztáros-irodavezető az első fél évben vidáman végezte és végzi a munkáját.

Mády Erzsébet

Rejtvény

Kedves Gyerekek!

Egy ideje minden évben megtartjuk a templomunk felszentelésének többnapos ünnepét ősszel, októberben. Ez idén sem lesz másképp, így aztán most az őszi rejtvények is a templomunkhoz kapcsolódnak.

Az első rejtvényben vannak olyan kérdések, amelyeknek a kiderítéséhez csak egy kis számolás szükséges, meg olyanok is, amelyek kisebb nyomozómunkát kívánnak.

Hány ablaka van a templomnak?

- a) 7
- b) 9
- c) 13

Milyen magas a templomtorony?

- a) 11 m
- b) 31 m
- c) 51 m

Hány kilós a harang?

- a) 415 kg
- b) 615 kg
- c) 815 kg

Hány sípja van az orgonának?

- a) Több mint 200
- b) Több mint 2000
- c) Több mint 20 000

Hány lépcsőfok vezet az utcáról a templomkapuhoz?

- a) 9
- b) 10
- c) 11

Hány szekrény van a gyülekezeti teremben?

- a) 2
- b) 3
- c) 5

Mikor épült a templom?

- a) 1905
- b) 1920
- c) 1928

Rendezzük be az oltárt!

A templompadokból nem látszik túl jól az oltár, legalább is az, hogy miből mennyi és hol található rajta. Így aztán nem is egyszerű feladat felidézni, hogy egészen pontosan hogy néz ki az oltár.

Az biztos, hogy van rajta gyertya, virág, kinyitott Biblia, keresztt, ostyartartó ostyával és kehely borral. De miből mennyi van, és hova helyezzük őket?

Ti hogy rendeznétek be?

ME

Hírek, események

Május 4-én, szombaton nyolc, gyülekeztünkhöz tartozó fiatal ballagott a **Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban**. Azóta már a felvételin is túl vannak, ahol szép eredményeket értek el. Gratulálunk nekik!

Május 4-én délután a **Szent Margit Gimnázium** ballagó evangélikus diákjait Blázy Árpádné lelkész áldotta meg.

Május 19–20-án hét fiatal testvérünk **konfirmációjára** került sor a gyülekezetben.

Május 23-án **lelki napot** tartottunk gyülekezetünkben a Szent Margit Gimnázium evangélikus diákjainak.

Június 2-án tartotta gyülekezetünk ének- és zenekara a **Sulyok Imre-centenárium hangversenysorozatának** második alkalmát. Bence Gábor vezénylete mellett a „tanítómesterek”: J. S. Bach, Liszt és Kodály művei hangzottak el, Zsolt 118,14 alapján pedig Blázy Árpádné hirdette az igét.

Az idei **gyülekezeti kirándulást** június 9-ére szerveztük. Ez alkalommal Vizsoly és Gönc volt látogatásunk helyszíne. A kirándulást Tállyán jó hangulatban, bőrkóstolással zártuk.

Jól sikerült az idei **gyülekezeti hittantábor** (június 25–29.), melyet új kezdeményezésként napközis formában tartottunk épületegyüttesünkben (lásd képes beszámoló).

Az esztendő egyik legmelegebb napján, június 30-án került sor a hétfői felnőtt ifjúság (hifi) **zebegényi kirándulására** (lásd képes beszámoló).

Újdonságnak számított a **júliusi cserkész-táborban**, hogy a cserkész hagyományoktól eltérően ún. **nyílt napot tartottak** a kiscserkészek utolsó tábori napján. A nyílt nap lehetőséget teremtett a szülőknek, hogy bepillantást nyerjenek a tábor életébe: hogyan épültek fel a sátrak, milyen a „konyha”, a „fürdőszoba”, milyen játékokat szoktak játszani, hol gyülekeznek reggel és este. A nagyszámú résztvevőt végül vendégül látták egy tányér finom gulyásra, melyet saját csajkában kellett elfogyasztani!

Gyülekezetünk fiataljainak egy csoportja júliusban részt vett a fonyódligeti országos **Szélrózsa találkozón** (lásd képes beszámoló).

Örömmel adunk hírt arról, hogy a nyár folyamán **12 keresztele** került sor gyülekezetünkben, melyből ketten felnőttén részesültek a keresztségben és a konfirmációban.

Augusztus 13-án a Blázy házaspár látogatást tett **Milan Krivdánál**, a **Szlovákiai Evangélikus Egyház nyugati kerületének püspökénél**, Zólyomban.

Augusztus 15-től **új beosztott lelkészt** kapott gyülekezetünk **Gáncs Tamás** személyében. Előző beosztott lelkészunktől, Kovács Vikortól az augusztus 26-i istentiszteleten köszöntünk el.

Augusztus 24-én újra vendégünk volt **erdélyi testvérgyülekezetünk lelkésze, Zelenák József esperes és családja**.

Örömmel tudatjuk, hogy szeptember elsejével **megújult gyülekezeti honlapunk!** A feltöltés még nem teljes, a honlap szerkesztés alatt áll. Ígérjük azonban, hogy hamarosan minden korábbi és aktuális információ elérhető lesz. Ahogy eddig, továbbra is kísérfje a Mindenható áldása gyülekezetünknek eme szolgálatát!

A tanévnyitó családi istentiszteletünkön használtuk először azt a **vezeték nélküli mikrofont**, melyet egy magát megnevezni nem kívánó testvérünk adományozott gyülekezetünknek. Hálás köszönet az igencsak praktikus és egész biztos majd gyakran használatba kerülő ajándékért (lásd fénykép).

Szeptember első szombatján megújult formában tartottunk közös ebédrel egybekötött **presbiteri csendesnapot** gyülekezeti ter-

münkben. Az úrvacsora közösség és nyári beszámolókon túl kiscsoportos beszélgetés volt ApCsel 6,7 alapján, valamint megvitattuk dr. Kiss Béla (1908–1951) 1937-ben presbitereknek írt kátéját. Szó esett továbbá gyülekezetünk stratégiájának aktualitásairól is.

Szeptember 11-én fórumot tartottunk az **akadémia-mentesítés kérdéséről**, melyen **Szabó Árpád építész** ismertette a felmerült megoldási lehetőségeket.

Szeptember 13-án 67 éves korában váratlanul elhunyt gyülekezetünk hosszú ideig hűségese munkatársa, **Bakula Katalin**.

Szeptember 14-én, a hónap második péntekén megtartotta a „**Középkör**” is **évnitó összejövetelét**. Kedves meglepetésként a **kör új vezetője, Gáncs Tamás** személyes vendégei voltak a résztvevők egy tál saját készítésű görögsalátára, és házi pogácsára. Az elmúlt évtizedek elmesélését követően az új lelkész

saját érdeklődési köréről kérdezték. Ennek következményeként alakult ki az év témája: az apokrif iratok közös tanulmányozása. Mindenkít várunk, aki szívesen kalandozik a teológia területein, szeret közösen elmélkedni, gondolkodni!

Szeptember 29-én délután fél 5-kor **szereztetvendégség** keretében *Tolerancia a gyakorlatban az ombudsman tapasztalatainak tükrében* címmel előadást tartott **dr. Szabó Máté**, az alapvető jogok biztosa, az ELTE ÁJK tanára.

Az őszi kerületi **ökumenikus lelkész találkozóra** október 3-án a Szent Imre-plébánián kerül sor.

Október 31-én újra együtt tartjuk **reformációi istentiszteletünket** a külső-kelenföldi református testvérekkel. Az ünnepi alkalom 18 órákor kezdődik, ígét hirdet Molnár Sándor református lelképásztor.

Éves cserkészprogram

Szeptember 23. (vasárnap) 15.00–19.00: évkezdő piknik, Budai-hegység.

November 16–18.: őszi portya, Dömös vagy Fót.

December 8. (szombat): délelőtt és kora délután, Pilis vagy Budai-hegység.

Február 22. (péntek): DBM-gálaest:

a Kelenföldi Református Egyházközség altemplomában.

Március 14. (csütörtök): számháború Budavárban.

Április 5–7.: kósza portya (gimnazisták), helyszín nincs még.

Április 27. (szombat): családós kirándulás, Budai-hegység.

Május 31.–június 2.: tavaszi portya.

Csapattábor:

július 8–11.: előtábor,

július 11–19.: nagytábor,

július 11–16.: kiscserkésztábor.

Október hónap 12. napján
a Kelenföldi Evangélikus
Színjátszó Kör által előadatik
William Shakespeare mester
Szentivánéji álom
című kétfelvonásos vígjátéka

Fordította: Arany János

Rendező: Papp Dóra

Játszó személyek:

PUCK	-	Ittzés Ambrus
THESEUS, OBERON	-	Schermann Sándor
HIPPOLYTA, TITANIA	-	Papp Dóra
DEMETRIUS	-	Kramarics Áron
HELÉNA	-	V. Zombory Anikó
LYSANDER	-	Kolba Gábor
HERMIA	-	Lőrincz Andi
EGÉUS, ZUBOLY, PYRAMUS	-	Formanek Péter
VACKOR	-	Bence Zsófi
DUDÁS, THISBE	-	Kucsara Péter
GYALU, BABVIRÁG, OROSZLÁN	-	Kucsara-Csapó Dorottya
ORRONDI, PÓKHÁLÓ, FAL	-	Balázs Annamária
ÖSZTÖVÉR, MUSTÁRMAG, HOLDVILÁG	-	Hegyi-Gyúró Emese

Fővilágosító: Cselle Ferenc

„Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet” - Énekek éneke 8,7

A nagyérdemű által 19:30-tól megtekinthető előadás
helyszínéül a budapest-kelenföldi evangélikus gyülekezet
tanácsterme (XI., Bocskai út 10.) választatott.

Gyülekezeti alkalmak 2012/13

Gyermekalkalmak

Családi istentiszteletek: a tanév során – hó 1. vasárnap 9.30. *Lelkészek*

Gyermekbiblikör: hó 1. vasárnapjának kivételével vasárnap 10.30, három korcsoportban az alagsorban. *Gybk-munkatársak*

Gyermek-istentiszteletek: karácsony, húsvét, pünkösd első napján 10.30, a istentisztelettel párhuzamosan a gyülekezeti teremben. *Lelkészek*

Hittanórák

Gyülekezeti hittan:

Bocskai út:

péntek 16.00–17.45, 1–6. o. *Blázy Árpádné*

Németvölgyi út 138.:

kedd 16.45–17.30, 1–6. o. *Gáncs Tamás*

Konfirmációi előkészítő:

kedd 16.00, *Blázy Árpádné*

Óvodai hittan: Siroki úti óvoda:

péntek 9.30, *Blázy Árpádné*

Általános iskolai hittanok:

Ádám J. Fennt. Gyak. Iskola:

péntek 14.00, *Fekete Gy. Viktor*

Gárdonyi G. Ált. Iskola:

szerda 13.30, *Gáncs Tamás*

Bárdos Lajos Ált. Iskola és Gimnázium:

csütörtök, alsósok (1–2. o.) 13.45, *Blázy Árpádné*

csütörtök, alsósok (3–4. o.) 15.00, *Fekete Gy. Viktor*

Gimnáziumi hittanok:

Szent Margit Gimnázium:

Blázy Árpádné

Szent Imre Gimnázium:

kedd 13.00 és 15.15, *Blázy Árpád*

Cserkészzet

Sas őr (15-17 éves fiúk): (alkalmanként) *Bence Győző*

Pitypang őr (15-17 éves lányok): egyeztetés alatt. *Konkoly Csenge*

Kullancs őr (12-15 éves fiúk): hétfő 18.00–19.30. *Szilágyi Szabolcs*

Vadgesztenye őr (10-12 éves lányok): hétfő 17.45–19.30. *Bence Kata*

Királykobra őr (10-12 éves fiúk): hétfő 17.00–18.30, Budavár. *Bence Zsolt*

Cseresznye őr (8-10 éves lányok): hétfő 17.00-18.00, Budavár. *Végh Anna*

Pingvin őr (7-9 éves fiúk): kedd 17.00-18.00. *Harmati Béla*

Borsó őr (7-9 éves lányok): csütörtök 16.30-17.30. *Végh Júlia*

Ifjúsági alkalmak

Kisifi: csütörtök 17.00, gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

Nagyifi: csütörtök 18.00, gyülekezeti terem. *Gáncs Tamás*

Senior ifi: csütörtök 19.30, gyülekezeti terem – kéthetente. *Gáncs Tamás*

Felnőtt ifjúsági (hifi): hétfő 19.30, gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*

Színjátszó kör: hétfő 19.00, tanácsterem. *Schermann Sándor*

Bibliórák

Nyugdíjasok bibliórája: hétfő 10.00, gyülekezeti terem.

Blázy Árpádné és a lelkészek

Gyülekezeti bibliaiskola: szerda 16.45, gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*

Középkör: hó 2. péntek 19.00, tanácsterem. *Gáncs Tamás*

Kismamakör: hó 2. kedd 10.00–12.00, alagsori gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

Zenei alkalmaink

Zenekari próba: szerda 19.30, tanácsterem.
Bence Gábor

Énekari próba: csütörtök 19.00, tanácsterem. *Bence Gábor*

Egyéb havonkénti alkalmak

istentiszteleti felolvasók alkalma (ifa): hó első péntek 19.00, iroda. *Blázy Árpád*

Imaközösség: hó 1. csütörtök 19.00, gyülekezeti terem és vasárnaponként 10.00, Ordass iroda. *Györiné dr. Drenyovszky Irén*

Apakör: hó utolsó kedd 20.00, gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*

Szeretevendégség: októbertől áprilisig hó 1. szombat 16.30, tanácsterem. *Blázy Árpádné és Blázy Árpád*

Diakóniai közösség: szeretetvendégségek előtt 15.30, gyülekezeti terem.

Mády Rezsőné, Missura Tiborné és Blázy Árpádné

Kézimunkakör: megbeszélés szerint, gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

Egyéb alkalmak:

Fiatal házások köre: negyedévente, gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

Ádventi délután: ádvent 1. vasárnapját megelőző szombat 16.00–18.00, alagsori gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné, Gáncs Tamás*

Farsangi együttlét: böjti időszak, megbeszélés szerint. *Lelkészek*

Húsvéti kézműves délután: virágvasárnapot megelőző péntek 16.00–18.00, alagsori helyiségek. *Blázy Árpádné*

Katechetikai bizottság megbeszélése: negyedévente. *Blázy Árpádné*

Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem, klub) a Magyarai István utca felől közelíthetők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal

Blázy Árpád igazgató lelkész

Blázy Árpádné másodlelkész

Gáncs Tamás beosztott lelkész

Schulek Mátyás diakónus lelkész

Ittzés András felügyelő

Inotainé Sólyom Éva

Bence Gábor kántor, karnagy

Pál Diana kántor

Sutyinszki Katalin egyházi

06/20 824-2907, 361-2159

06/70 571-1685, 385-0244;

06/70 540-4340

06/20 824-3703

06/20 824-5000

06/20 824-4576

06/30 327-2900

06/20 824-4524

a lelkészi hivatalon keresztül

06/20 824-2125

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10.

kelenfold@lutheran.hu

<http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebook-on: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Gáncs Tamás, Ittész Szilvia,

Ittész-Venásch Eszter, Mády Erzsébet

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:

Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu

Megjelent 1400 példányban

Felelős kiadó: Ittész András

Tördelés és nyomás: D-Plus Kft.

Köszönet Ecsedi Klárának a szövegek gondozásában nyújtott segítségéért!